

Jordi Hereu, alcalde de Barcelona des que, fa uns mesos, va substituir Joan Clos, és el candidat del PSC a l'Ajuntament. Com que la seva agenda ha fet impossible una entrevista presencial, heus ací les seves respostes al qüestionari d'El Temps.

“Barcelona ha de ser un model de cohesió”

TINA BACQUÉ

El vostre lema de campanya és “Noves idees, nou alcalde”, però ja heu estat alcalde, no?

—Sí, sóc alcalde de Barcelona des del setembre de l'any passat. El lema de campanya emfatitza una idea que a mi em sembla de gran interès: la capacitat de saber-nos adaptar a les noves realitats i als nous reptes, la voluntat de generar noves oportunitats. Aquest és l'objectiu. En una societat canviant, en una ciutat que en cap moment no ha perdut la capacitat de transformar-se i d'adaptar-se a les noves realitats, presentem un projecte renovat sense renunciar al model que tan bons fruits ha donat a Barcelona.

—L'oposició us acusa d'haver-vos dedicat a fer-vos conèixer en aquests mesos que heu estat alcalde, en compte de governar. De fet, vós mateix vau dir, en ser nomenat, que treballaríeu per fer-vos conèixer. No creieu que això és utilitzar l'alcaldia?

—Potser alguns enyoren l'època en què sí que van utilitzar les institucions per llançar un candidat... Aquest no és el meu cas. S'ha volgut treure una frase de context. Allò que vaig expressar quan vaig ser elegit alcalde és que volia fer una immersió per tots i cadascun dels barris de la ciutat, volia parlar amb la gent directament, saber-ne les necessitats, inquietuds, sensibilitats... I sí, això vol dir també fer-me conèixer. Fer que la gent sàpiga de primera mà què penso, què dic, què em preocupa... Això no costa ni un cèntim d'euro. Aquests mesos m'han servit per a conèixer molt millor la ciutat i, evidentment, per a continuar treballant a favor del progrés de Barcelona i del benestar dels ciutadans. Un compromís que ara estic convençut que podem renovar.

—En un moment en què tothom es preocupa per la distància entre ciutadania i classe política, com considereu que pot ser percebut per la gent ser nomenat alcalde pocs mesos abans d'unes eleccions?

—No crec que això hi tingui res a

veure. En un moment determinat, el president del govern va decidir de cridar Joan Clos per ser ministre d'Indústria, Comerç i Turisme, i aquest fet obligava a fer un canvi al capdavant de l'alcaldia. Nou mesos després, els ciutadans tenen l'oportunitat de decidir, amb el seu vot, quina és la correlació de forces polítiques que ha de liderar l'Ajuntament.

—**Deixaríeu el càrrec d'alcalde a mig mandat, com han fet els vostres predecessors Serra, Maragall i Clos?**

—Cada situació és diferent, no és comparable. Però sí que us puc dir que en aquests tres casos que anomenau, es va deixar l'alcaldia de Barcelona per assumir responsabilitats que d'una manera o una altra també han afavorit la ciutat. Jo no puc pensar en escenaris que no s'han donat. Jo us puc expressar la meua passió per treballar per Barcelona i per liderar un projecte compartit que treballi per la cohesió social, pel benestar dels ciutadans, per la dotació de més i millors serveis i equipaments i per la generació d'oportunitats per a tothom. Aquest és el meu compromís.

—**"Noves idees". Això vol dir que les defensades fins ara s'han envellit?**

—No. Vol dir que tenim la capacitat de renovar-nos, igual com ho fa la ciutat, igual com ho fan els ciutadans. Creieu que les necessitats i reptes d'avui són els mateixos que fa deu anys? Alguns potser sí, molts no. És impossible de continuar liderant una ciutat sense aquesta voluntat d'adaptació i renovació i sense la capacitat d'interlocució amb tothom. I això és el que hem fet, un cop més: renovar el projecte i comprometre'ns a continuar treballant a prop i amb ambició de futur.

—**Quines són les noves idees que proposa el PSC per a Barcelona?**

—Els tres eixos bàsics que hem plantejat són creativitat, cohesió i compromís. Creativitat com a motor del creixement econòmic que volem que sigui divers i que no ens especialitzi en cap sector, per garantir la millor posició per al futur de la ciutat. Cohesió social fonamentada en un salt endavant en les noves polítiques de benestar com a condició bàsica per a la convivència als barris. I compromís amb els reptes que van més enllà de la nostra ciutat però en els quals volem tenir el nostre propi paper. Compromís amb l'entorn metropolità i amb Catalunya. Compromís amb la pau i el desenvolupament, i compromís amb les polítiques concretes

que permeten abordar el repte del canvi climàtic, també des de les ciutats.

—**La gestió a Barcelona ha anat molt a remolc, els darrers temps, de la celebració de grans esdeveniments. El darrer va ser el Fòrum de les Cultures. Aquesta fórmula sembla haver tocat fons. Hi esteu d'acord? Què cal fer, doncs?**

—Els grans esdeveniments, com van ser els Jocs Olímpics o el Fòrum o, més antigament, les exposicions universals de 1888 i 1929, han estat clau per a impulsar grans transformacions urbanes de la ciutat que, altrament, no s'haurien executat o s'haurien dut a terme en períodes molt més amplis de temps. El Fòrum,

TINA BAGUE

sense anar més lluny, va significar transformar una part de la ciutat fins llavors degradada en una nova zona d'activitat i centralitat urbana.

Tot i això, no és cert que la gestió durant els anys previs al Fòrum anés a remolc, com dieu, d'aquest esdeveniment. Mentre preparàvem la cita del 2004, no vam descurar mai la resta de la ciutat, on vam continuar impulsant projectes importants de millora a tots els barris. Tanmateix, el Fòrum, igual que va passar amb els Jocs, va requerir una inversió important per poder dur a terme el projecte de transformació a què m'he referit. Una inversió de recursos públics que, tot cal dir-ho, va estimular una inversió privada important a la zona.

No és una fórmula que hagi tocat fons. Organitzar un gran esdeveniment no vol dir deixar de banda l'impuls de projectes de proximitat, de millora de la qualitat de vida als barris... en definitiva, de *fer ciutat*. En aquests moments, no tenim cap gran cita damunt la taula. El nostre gran *esdeveniment* ara és precisament fer de Barcelona un model de cohesió social, posar el progrés econòmic al servei de tots els ciutadans i dotar la ciutat de bons serveis i una bona qualitat de vida.

I en aquest objectiu centrarem els nostres esforços els propers anys.

—**A la campanya, sembla que eviteu de qüestionar els vostres socis de govern. Cal tenir cura de les relacions, pel que pugui passar?**

—Barcelona té una llarga tradició de govern de coalició, governs de progrés que han contribuït com ningú a transformar la ciutat i a adaptar-nos cada dia a les noves necessitats que sorgeixen. Jo sempre he dit que aquesta tradició, aquest treball conjunt, ha donat fruits excel·lents, però també insisteixo que Barcelona necessita que, dins d'aquest govern plural i amb sensibilitats diferents, hi hagi un grup que lideri de forma clara, que exerceixi de locomotora. Estic convençut que els socialistes, com ja hem demostrat, som els qui més bé podem fer aquest paper. El meu estil personal de fer política no és buscar enfrontaments, no és generar problemes allà on no n'hi ha. Jo prefereixo posar èmfasi en la capacitat de diàleg i de buscar complicitats, amb els socis i amb la ciutat en general, per continuar construint plegats.

—**L'acord sobre el castell de Montjuïc entre vós i Rodríguez Zapatero, —l'Estat en cedeix l'ús a la ciutat, amb les condicions de mantenir-hi sempre la bandera espanyola i, durant tres anys, el destacament militar i les antenes— ha estat vist pels vostres socis com un acte de falta de lleialtat. Els vau comunicar la possibilitat de l'acord?**

—Sincerament, no veig manca de lleialtat enlloc. Com a alcalde, crec que tinc tot el dret de negociar amb el president del govern espanyol les iniciatives que consideri necessàries en benefici dels ciutadans de Barcelona. I això ho faig com cap del govern municipal, que és integrat per tres forces polítiques, no com a candidat. Ja vaig manifestar aquell dia que la demanda sobre el castell de Montjuïc era una demanda que formulava l'Ajuntament en general, i no Jordi Hereu en particular. Crec que l'acord assolit al final és bo per a la ciutat, i millora les condicions del projecte anterior, entre altres coses perquè posa un termini a la presència militar al castell. Els socis de govern sabien perfectament que les negociacions es trobaven en la recta final, i ho havíem manifestat també en públic.

Redacció